

Sygn. akt III AUa 1113/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Aleksandra Urban (spr.)
Sędziowie:	SSA Maria Sałańska - Szumakowicz SSO del. Lucyna Ramlo
Protokolant:	Angelika Judka

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2013 r. w Gdańsku

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji J. G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 24 stycznia 2012 r., sygn. akt IV U 1553/11

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1113/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.08.2011r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. przyznał skarżącej J. G. prawo do emerytury od 31.07.2011r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy o Emeryturach i R. z FUS.

J. G. odwołała od powyższej decyzji, w którym wskazała ,że nie zgadza się z wyliczeniem okresów składkowych i nieskładkowych oraz w wyliczeniu wwpw.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2012r. Sąd Okręgowy w Elblągu – IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd oparł o następujące ustalenia i rozważania. Pani J. G.urodzona (...)decyzją z dnia 6.07.2006r. miała przyznane prawo do emerytury wcześniejszej od 31.07.2006r. Wysokość podstawy wymiaru została ustalona z 10 kolejnych lat kalendarzowych z okresu 1993 do 2002 wwpw 70,68%. W dniu (...), J. G.w związku z ukończeniem 60 roku życia złożyła wniosek o emeryturę. W uzasadnieniu wniosku, wskazała, iż wnosi o wybranie najkorzystniejszego wariantu według przedłożonych dokumentów. Decyzją z dnia 18.08.2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w E.przyznał skarżącej od 31.07.2011r. prawo do emerytury, ustalając jej wysokość zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Emerytura wyliczona w powyższy sposób była korzystniejsza niż świadczenie wypłacane dotychczas i ZUS wstrzymał wypłatę tego świadczenia /wcześniejszej emerytury/.

W ocenie Sądu odwołanie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie. Zasady nabywania prawa do emerytury i obliczania jej wysokości dla ubezpieczanych urodzonych po 31.12.1949r uregulowane są w dziale II rozdziale I ustawy o FUS. Zgodnie z art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego, co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a i 50e i 184. 2. Dla ubezpieczonych, urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, z wyjątkiem ubezpieczonych mających prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 32, 33, 39, 40, 46, 50, 50a i 50e, 184 oraz w art. 88 ustawy, o której mowa w art. 150, zostaną ustanowione emerytury pomostowe. 2a. Ubezpieczonym spełniającym warunki określone w art. 50a lub 50e przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku i okresów pracy lub okresu pracy, określonych w tych przepisach. 3. Zasady, warunki i tryb ustanawiania emerytur, o których mowa w ust. 2, określi odrębna ustawa. Zgodnie z art. 26 wyżej cytowanej ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. 2. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. 3. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach. 4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2. 5. Tablice, o których mowa w ust. 4, są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił wysokość emerytury skarżącej zgodnie z wyżej cytowanymi przepisami. Odnośnie grupy ubezpieczonych, którzy wiek emerytalny uprawniający do emerytury powszechnej osiągną w latach 2009 – 2013 ustawodawca wprowadził mieszany sposób obliczania świadczenia – art. 183 ustawy FUS. Dla osoby, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury / powszechnej / w 2011, według mieszanego sposobu wynosi 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53, a zatem według dotychczasowych zasad i 45% emerytury obliczonej na nowych zasadach tj: na podstawie art. 26 ustawy. Ubezpieczona J. G. osiągnęła wiek 60 lat w 2011r jednak nie zachowała prawa do obliczenia wysokości świadczenia według sposobu mieszanego wskazanego wyżej. Zasadą jest, że według mieszanego sposobu obliczona może być emerytura przyznana po raz pierwszy. Odnośnie ubezpieczonych uprawnionych już do wcześniejszej emerytury ustawodawca uzależnił możliwość obliczenia emerytury mieszanej w wieku powszechnym od nie pobrania emerytury wcześniejszej /art. 183 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS /. Z akt wynika, że skarżąca od lipca 2006r pobierała emeryturę. Zatem brak było podstaw do ponownego obliczenia wysokości świadczenia przy zastosowaniu nowej kwoty bazowej do części socjalnej emerytury. W ocenie Sądu żądanie skarżącej ustalenia wysokości świadczenia –emerytury przyznanej w związku z ukończeniem 60 roku życia na zasadach wskazanych w art. 21 ust 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie zasługuje na uwzględnienie ,albowiem zasady ustalania wysokości emerytury dla osób urodzonych po 1 stycznia 1949r. zostały określone w wyżej wskazanych art. Ustawy o emerytach i rentach z FUS zgodnie, z którymi podstawę wymiaru można ustalić jedynie z okresu do 31.12.1998r. /art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS./ Mając powyższe rozważania i ustalenia na uwadze w ocenie Sądu decyzja ZUS była prawidłowa dlatego też odwołanie skarżącej na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc należało oddalić.

Apelację od powyższego wyroku wniosła ubezpieczona, wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wnioskodawczyni wyjaśniła, że sprawa dotyczy lat pracy. Nie rozumie wg. jakich kryteriów ma podać wartość życia i pracy. Podniosła, że ZUS wypłacał jej emeryturę od 2006r. za 30 lat i 6 miesięcy okresów składkowych i 6 lat i 2 miesiące okresów

nieskładkowych, przy wskaźniku 70,68% i z 10 lat pracy, natomiast w 2011r. uznał 26 lat i 2 dni składkowe i 6 miesięcy i 27 dni nieskładkowych, wskaźnika wwpw 57,81% z 20 lat pracy. Zdaniem apelującej brak jest 54 miesięcy składkowych i 26 miesięcy nieskładkowych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonej podlega oddaleniu.

We wstępie rozważań wskazać należy, że Sąd Apelacyjny zgadza się w całej rozciągłości z rozstrzygnięciem Sądu I instancji potwierdzającym prawidłowość decyzji organu rentowego przyznającej prawo do emerytury, zarówno co do zasady, jak i wysokości. Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości akceptuje ustalenia i rozważania poczynione przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, całkowicie utożsamiając z ich treścią ocenę własną, wobec czego nie ma potrzeby ponownego powielania zaprezentowanej tam argumentacji.

Sąd Apelacyjny oczywiście dostrzega, że zarówno w odwołaniu od spornej decyzji, jak i w apelacji, ubezpieczona podnosi w zasadzie tożsamą argumentację, upatrując swojego pokrzywdzenia w przyjęciu przez organ rentowy krótszych okresów składkowych i nieskładkowych niż w decyzji z 2006r.

Wyjaśnić zatem należy, wysokość emerytury przyznanej ubezpieczonej po raz pierwszy decyzją z dnia 6 lipca 2006r. z dniem osiągnięcia 55 roku życia, wyliczona była według zasad określonych w art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /t.j. Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227, dalej ustawa emerytalna/, zaś wysokość emerytury należnej ubezpieczonej po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, przyznana decyzją z dnia 18 sierpnia 2011r., obliczona została według zasad określonych w art. 26 ustawy emerytalnej.

Na potrzeby decyzji z dnia 2006r. organ rentowy faktycznie przyjął WWPW – 70,68 wyliczony według zasad określonych w art. 15 ustawy emerytalnej i uwzględnił 366 miesięcy składkowych i 74 miesiące nieskładkowe, co wprost przełożyło się na wysokość ówczesnie przyznanego świadczenia obliczanego według zasad z art. 53 ustawy emerytalnej.

Z kolei, wysokość emerytury przyznanej w 2011r., obliczona została według zasad określonych w art. 26 ustawy emerytalnej, co już szczegółowo omówione zostało przez Sąd Okręgowy i którego wyводу nie ma potrzeby powtarzać. Podkreślenia natomiast wymaga, że w decyzji tej organ rentowy nie wskazał, ani WWPW, ani ilości uwzględnionych okresów składkowych i nieskładkowych, gdyż wartości te nie rzutują na wysokość emerytury przyznaje w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego na podstawie art. 26 ustawy.

Podkreślić natomiast należy, że przywołane przez skarżącą zarówno z odwołaniu, jak i apelacji wysokość WWPW - 57,81% oraz okresy - 26 lat i 2 dni składkowe i 6 miesięcy i 27 dni nieskładkowe, pochodzą z innej decyzji ZUS, której data wydania zbiegła się z wydaniem decyzji emerytalnej. Wyjaśnić zatem wypada, iż decyzją z dnia 10 sierpnia 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.wydał decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, wyliczonego przy przyjęciu wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego - 57,81% oraz okresów: 26 lat i 2 dni składkowe i 3 lata 2 miesiące i 27 dni nieskładkowe /6 miesięcy i 27 dni oraz 3 lata 2 miesiące i 27 dni sprawowania opieki nad dzieckiem/.

Zaakcentować należy, iż wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego, stosownie do treści art. 174 ustawy emerytalnej ustala się przyjmując okresy składkowe i nieskładkowe przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy, a zatem do dnia 31 grudnia 1998r. Dlatego też w decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z 10 sierpnia 2011r. wskazano, że do jego wyliczenia przyjęte zostało mniej okresów, niż w decyzji z dnia 6 lipca 2006r. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że WWPW wyliczony w 2006r. – 70,68 to nie jest to samo co wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego wskazany w decyzji z dnia 10 sierpnia 2011r.

Reasumując, błędnie ubezpieczona wskazała na pominięcie przez organ rentowy przy wydaniu spornej decyzji 54 miesięcy składkowych i 26 miesięcy nieskładkowych, upatrując w tym nieprawidłowego wyliczenia przyznanej jej

emerytury, gdyż okresy te nie rzutują na wysokości emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Z kolei przyjęcie mniejszej ilości okresów składkowych w decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego jest wynikiem tego, że wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego wyliczany jest tylko z okresów do 31 grudnia 1998r. / art. 174 ustawy emerytalnej/ zaś, WWPW obliczony zgodnie z art. 15 ustawy, na potrzeby decyzji z dnia 6 lipca 2006r. obejmował wszystkie okresy składkowe.

Na zakończenie można podkreślić, że emerytura ubezpieczonej wyliczona na zasadach określonych w art. 26 ustawy emerytalnej w wysokości 1376,85 zł jest korzystniejsza od tej wyliczonej na podstawie art. 53 ustawy wynoszącej 1353,69 zł.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.